

vea, Att de sig knappt kan styra, När andan fal-
ler på.

23. De hafwa wackra seder, I snygghet och i
kläder, Lif Hollands flickor fin, Derföre och sjömän-
ner, Är deras bästa wänner, Och hälsar på hwar sin.

24. Ja flickor uti nordén, De bästa uppå jorden,
Dem wi kan lita på, Der har jag endast funnit,
Den som mitt hjerta wunnit, Om jag skall säga så.

25. Kalla på den ystra hästen, Der Borgaren
och Presten, De rida i galopp; Men hör Neptuni
Gastar, Hur skynsamheten hastar, Dem uti mer-
sen opp.

26. Jag såg i gröna parken, En jägare på mar-
ken, Som lade lustigt ann, Fast frutet icke smällde,
Han dufwan likwäl fällde, Så godt som någon ann.

WESTERHUS, D. Torsteli, 1833.

Köstar i St. Banco,

Sjömans-Wisa.

1. Swad glada, muntra nöjen, Wi gofar ha
som plöjen Neptuni åkerfält; När wi vårt handt-
werk drifwa, Kan wi ej huswill blifwa, Lustkretsen
är vårt tält.

2. När wi oss rusta klara, Att uppå rynder fa-
ra, Till saknad för en hwar; Går flickan ned till
stranden, Och med den warma handen, ett redligt
affked tar.

3. Swart sedan wi oss wänder, Kring alla werl-
dens Länder, Wi träffar flickor skön: Fast mången
glömt att spara; Den dyrbaraste wara, Som fins
bland flickors kön.

4. Bland Engelska fruntimmer, Mång tusentals
man finner, Som på ett måfkligt sätt, Fortjena kan
sin föda, Förutan minsta möda, Blott de lärt kon-
sten rätt.

5. Den som dem will besöka, Sitt nöje att för-
öka Han snart erfara får, Att han för sina pengar,
Får sura efterslängar, Och ofta djupa sår.

6. Italiens flickor sköna, Hos eder får man rö-

na, Att list och falskhet bor, I edra höga burar, Ni
mången sjöman lurar, Ja fler än mången tror.

7. Jag er så noggsamt känner, Ni är så goda
wänner, Med dem som Piastrar har, Men när de
pengar wackra, Ni hunnit till att Schackra, Då är
des wänskap slut.

8. De Frankrikes mamseller, De är ej sänre
häller, Att taga must och mära; I smink och så po-
mada, De dageligt sig bada, Att de skall hålla färg.

9. På danshus och spektakel, Och alla slags mi-
rakel, Man hoptals af dem ser. Der herrar och sjö-
männer, Af kaffe och liförer, Ut sina damer ger.

10. De Spanska damer nätta, Swartbruna och
brunetta, De äro stolt och fin, Men så af dem jag
funnit, Som har mitt hjerta wunnit, Med des för-
stälta min.

11. De Turkiska fruntimmer, En mängd af usla
qwinnor, Man kan här skåda få, När de sitt an-
sigt blygsamt höljier, Och all sin swaghet döljer, Det
knappast wi förstå.

12. Men dock hwad listigt Rife, I Holland jag
sett like, Der flickor har behag, För andra land-
sens qwinnor, Jag fallar dem Gudinnor, Så wack-
ra som en dag.

13. Jag gick och spekulera, En gång med gosar
flera, I staden Rotterdam, Musiken ljustigt hördes,
Att blodet i mig rördes, Och wi gick sakta fram.

14. Ett danshus wi straxt finner, Der klara sack-

lor brinner, Och genast gick wi in, Mån tro om pa-
radiset, Säg ut på detta wiset, Föll i min tanke in.

15. Här klingar glas och brickor, Der dansar
wackra flickor, Till nöje för en hwar, Som äng-
lar de sig swingar, Fast under spåda wingar, Lik
som ett dufwopar.

16. Jag mina ögon fäste, Uppå den aldrabäste,
Som uti salen war, Hon såg på mig tillbaka, Jag
funde ej försaka, Att bjuda upp på dans.

17. Men jag blef helt förlägen, Ett hinder war
i wägen, Jag war ej dertill klädd; Men dock en wink
hon gjorde, Att mig och sedan sporde, Om jag nu
dansa will.

18. Musiken åter ljuder, Och jag min flicka bjuder,
Till dans på bästa sätt, Jag med min lilla Mora,
Och mina sköflor stora, Så dansar wi som bäst.

19. I Hamburg kan man falla, Ett paradis för
alla, Der blommor går i dans, Mån tro i fordna
tiden, Då Adam war i Eden, Så många nöjen fans.

20. Ja hwarje wacker flicka, Tycks utaf oskuld
blicka, Som hon war född i går, Af alla jag har
funnit, Tycks ingen hafwa hunnit, Fyllt sina nit-
ton år.

21. Uti des nöjen söta, En yngling kan förnöta,
Det bästa af sitt lif, Här kan man utgå pengar,
på dessa blomsterängar, Och skörda tidsfordrif.

22. De tyska flickor söta, Så wänligt de oss mö-
ta, När man till dem will gå, Så full af kärleks-